A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (öt bíróval eljáró ötödik tanács)

2026. május 13.*

„Előzetes döntéshozatal – Vámunió – Uniós Vámkódex – Jogorvoslati jog – A 952/2013/EU rendelet 44. cikkének (4) bekezdése – Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozat – Bírósági jogorvoslat – Kijavítás – Visszaható hatály”

A T-150/25. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2025. február 21-én érkezett, 2025. január 30-i határozatával terjesztett elő

a **Zollamt Österreich**

és

a **G GmbH**

között folyamatban lévő eljárásban,

A TÖRVÉNYSZÉK (öt bíróval eljáró ötödik tanács),

tagjai: M. Sampol Pucurull elnök (előadó), T. Pynnä, J. Laitenberger, M. Stancu és W. Valasidis bírák,

főtanácsnok: J. Martín y Pérez de Nanclares,

hivatalvezető: P. Cullen tanácsos,

tekintettel arra, hogy a Bíróság az Európai Unió Bírósága alapokmánya 50b. cikkének harmadik bekezdése alapján 2025. március 7-én továbbította az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a Törvényszékhez,

tekintettel az Európai Unió Bírósága alapokmánya 50b. cikke első bekezdésének c) pontjában említett ügycsoportra és az említett alapokmány 50b. cikkének második bekezdése értelmében vett, értelmezéssel kapcsolatos önálló kérdés hiányára,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2025. december 10-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: német.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a G GmbH képviseletében W. Gappmayer Rechtsanwalt,

– az olasz kormány képviseletében S. Fiorentino, meghatalmazotti minőségben, segítője: F. Meloncelli avvocato dello Stato,

– az Európai Bizottság képviseletében A. Demeneix és B. Eggers, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2026. január 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.; a továbbiakban: Uniós Vámkódex) 33., 34., 44. és 45. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a G GmbH és a Zollamt Österreich (osztrák vámhivatal, a továbbiakban: vámhivatal) között az egyszer használatos karszorítóknak a kötelező érvényű tarifális felvilágosításra (a továbbiakban: KTF) vonatkozó határozattal történő tarifális besorolása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 Az Uniós Vámkódex (26) és (27) preambulumbekezdése kimondja:

„(26) Egyrészről a vámjogszabályok helyes alkalmazásának a vámhatóságok által történő biztosítására vonatkozó igény, másrészről a gazdálkodók tisztességes bánásmódhoz való joga közötti egyensúly biztosítása érdekében, a vámhatóságoknak széles körű ellenőrzési hatáskört, a gazdálkodóknak pedig jogorvoslati jogot kell biztosítani.

(27) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának megfelelően szükséges – a vámhatóság által a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban hozott határozatokkal szembeni jogorvoslati jogon kívül – minden személynek biztosítani azt a jogot, hogy meghallgassák minden olyan határozat meghozatala előtt, amely őt hátrányosan érintené. […]”

4 Az Uniós Vámkódex I. címe 2. fejezetének „A vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok” című 3. szakasza tartalmazza a 22–37. cikket.

5 Az Uniós Vámkódex „A [KTF-re] vonatkozó határozatok” című 33. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A vámhatóságoknak kérelemre [KTF-re] vonatkozó határozatokat […] kell hozniuk.

[…]”

6 Az Uniós Vámkódex „A [KTF-re] vonatkozó határozatok” című 34. cikkének (1) és (3)–(6) bekezdése előírja:

„(1) A KTF-határozat a 33. cikk (3) bekezdésében említett időtartam lejárta előtt érvényét veszti, ha már nem felel meg a jogszabályoknak az alábbiak eredményeképpen:

a) az 56. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett nómenklatúrák módosításának elfogadása;

b) az 57. cikk (4) bekezdésében említett intézkedések elfogadása;

az ilyen módosítás vagy intézkedés alkalmazási időpontjától kezdődő hatállyal.

[…]

(3) A KTF-[…]határozatok visszamenőleges hatállyal nem vesztik érvényüket.

(4) A 23. cikk (3) bekezdésétől és a 27. cikktől eltérve a KTF-[…]határozatokat meg kell semmisíteni, ha azok a kérelmezőktől kapott pontatlan vagy hiányos információn alapulnak.

(5) A KTF-[…]határozatokat a 23. cikk (3) bekezdésének és 28. cikkének megfelelően kell visszavonni. Mindazonáltal, ha a határozat jogosultja kérelmezi, az nem kerül visszavonásra.

(6) A KTF-[…]határozatokat nem lehet módosítani.”

7 Az Uniós Vámkódex I. címe 2. fejezetének „Jogorvoslat” című 6. szakasza tartalmazza a 43–45. cikket.

8 Az Uniós Vámkódex „Jogorvoslati jog” című 44. cikke előírja:

„(1) Bármely személynek joga van jogorvoslati kérelmet benyújtani a vámhatóság által a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban hozott bármely olyan határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyesen érinti.

[…]

(2) A jogorvoslati jog legalább két lépésben gyakorolható:

a) első lépésben a tagállamok által erre a célra kijelölt vámhatóság vagy igazságügyi hatóság vagy más szerv előtt;

b) ezt követően valamely olyan, döntéseiben magasabb szintű független szerv előtt, amely lehet igazságügyi hatóság vagy ezzel egyenértékű szakosodott szerv, a tagállamokban hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően.

[…]

(4) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott határozatok gyors megerősítését vagy kijavítását.”

9 Az Uniós Vámkódex „A végrehajtás felfüggesztése” című 45. cikke előírja:

„(1) A jogorvoslat benyújtása nem jár a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztésével.

(2) A vámhatóságok azonban teljes egészében vagy részben felfüggesztik az ilyen határozat végrehajtását, ha alapos okkal feltételezhetik, hogy a vitatott határozat nem áll összhangban a vámjogszabályokkal, vagy ha az érintett személynek helyrehozhatatlan kárt okozna.

[…]”

Az osztrák jog

10 A Bundesabgabenordnung (az adózás rendjéről szóló szövetségi törvény) 279. §-a következőképpen szól:

„(1) A 278. §-ban foglalt esetek kivételével a Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) mindig köteles érdemi ítéletet hozni. E bíróság felhatalmazást kap arra, hogy mind a rendelkező részben, mind az indokolásban a vámhatóság álláspontja helyébe léptesse a saját álláspontját, és ennek megfelelően a megtámadott határozatot bármilyen módon megváltoztassa, megsemmisítse, vagy mint megalapozatlant elutasítsa a határozat ellen benyújtott fellebbezést.

(2) A megtámadott határozat megsemmisítésével az eljárás a határozat meghozatala előtti állapotba kerül vissza.

[…]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

11 2022. október 27-én a vámhivatal a G GmbH társaság kérelmére KTF-határozatot bocsátott ki egy „egyszer használatos karszorító” megnevezésű termékre vonatkozóan, amelyet 2022. október 27-től 2025. október 26-ig tartó érvényességi idővel az Európai Unió integrált vámtarifájának 4008 2190 00 vámtarifaszáma alá sorolt be.

12 2022. november 22-én G panaszt nyújtott be a vámhivatal határozatával szemben, arra hivatkozva, hogy az elvégzett tarifális besorolás tartalmilag helytelen volt. A vámhivatal elutasította e panaszt.

13 2023. május 5-én G keresetet indított a vámhivatal határozatával szemben a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság, Ausztria) előtt. 2024. március 12-i ítéletével a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) helyt adott a keresetnek, és e határozatot úgy módosította, hogy a szóban forgó terméket az Európai Unió integrált vámtarifájának 4014 9000 00 vámtarifaszáma alá sorolta be azon időponttól kezdődő hatállyal, amikor az említett határozatot a vámhivatal kiadta.

14 A vámhivatal felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) határozatával szemben a Verwaltungsgerichtshofhoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria), amely a kérdést előterjesztő bíróság, azzal az indokkal, hogy a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) az adózás rendjéről szóló szövetségi törvény 279. §-a alapján visszamenőleges hatállyal módosítani kívánta a fenti 11. pontban említett KTF-határozatot, amit az Uniós Vámkódex, különösen annak 34. cikke (3) és (6) bekezdése nem enged meg.

15 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az adózás rendjéről szóló szövetségi törvény 279. §-ának (1) bekezdése értelmében a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) jogosult volt arra, hogy a vámhivatal álláspontját a saját álláspontjával helyettesítse, és így a szóban forgó határozatot a vámhivatal általi kibocsátás időpontjára visszaható hatállyal módosítsa.

16 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy az Uniós Vámkódex kifejezetten előírja a 34. cikkének (4) bekezdésében, hogy a KTF-határozatok visszaható hatályú megsemmisítésére csak akkor kerülhet sor, ha azok a kérelmező által szolgáltatott pontatlan vagy hiányos információkon alapulnak. Egyébiránt a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy e kódex 34. cikkének (3) bekezdése értelmében a KTF-határozatok érvényessége megszűnésének nincs visszaható hatálya. Végül a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy az Uniós Vámkódex 34. cikkének (6) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a KTF-határozatok nem módosíthatók.

17 A kérdést előterjesztő bíróságnak ugyanakkor kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az Uniós Vámkódex 34. cikke hatással van-e az ugyanezen kódex 44. cikke alapján indított keresetekre.

18 E körülmények között a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni [az Uniós Vámkódex] 33., 34., 44. és 45. cikkét a tekintetben, hogy e [kódex] 44. cikkének (4) bekezdése szerint a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott határozatok gyors megerősítését vagy kijavítását, hogy az [Uniós Vámkódex] 33. cikke szerint hozott KTF-határozat ellen az e [kódex] 44. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott jogorvoslatról döntő határozatnak visszamenőleges hatálya van a KTF-határozatnak a vámhivatal általi meghozatalának időpontjára?

2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az [Uniós Vámkódex] 33., 34., 44. és 45. cikkét, hogy a tagállamok a nemzeti eljárásjogi jogszabályaikban előírhatják, hogy az e rendelet 33. cikke szerint hozott [KTF-]határozat ellen az e [kódex] 44. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott jogorvoslatról döntő határozatnak visszamenőleges hatálya van a KTF-határozatnak a vámhivatal általi meghozatalának időpontjára?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

19 Az együttesen vizsgálandó előzetes döntéshozatalra előterjesztett két kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az Uniós Vámkódex 44. cikkének (4) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, amely előírja, hogy az e kódex 44. cikkének (2) bekezdése alapján a KTF-határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában eljáró igazságügyi hatóság határozata e KTF-határozat vámhatóságok általi kibocsátásának időpontjára visszaható hatállyal bír.

20 Az Uniós Vámkódex 44. cikkének (1) bekezdése értelmében a vámhatóságok által hozott, a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó határozat jogosultja jogorvoslattal élhet az említett határozat ellen.

21 Ezenkívül a Vámkódex 44. cikke (4) bekezdésének megfelelően a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott határozatok gyors megerősítését vagy kijavítását.

22 Ebből következik, hogy az igazságügyi hatóságok által hozott határozatok következménye az, hogy a jogorvoslati kérelem elutasítása esetén megerősítik az említett hatóságok előtt megtámadott KTF-határozatokat, vagy a jogorvoslati kérelemnek való helyt adás esetén kijavítják azokat.

23 Meg kell azonban állapítani, hogy az Uniós Vámkódex 44. cikkének (4) bekezdése nem pontosítja, hogy a KTF-határozatok kijavításának milyen módon kell történnie, mivel nem határozza meg a „kijavítás” fogalmát, vagy nem utal e tekintetben a nemzeti jogra.

24 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy azon kifejezések értelmét és terjedelmét, amelyekre az uniós jog semmilyen meghatározást nem ad, az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentés szerint kell meghatározni, figyelembe véve azon szövegkörnyezetet, amelyben a kifejezéseket használják, és azon szabályozás célkitűzéseit, amelynek e kifejezések részét képezik (lásd: 2025. november 20-i Servoprax [Orvosi vénaszorítók] ítélet, C-631/23, EU:C:2025:906, 45. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy az általános nyelvhasználat szerint a „kijavítás” igét úgy határozzák meg, mint valaminek, annak pontossága vagy megfelelősége érdekében történő helyesbítésére vagy módosítására irányuló tevékenységet.

26 Bár az Uniós Vámkódex 44. cikke (4) bekezdésének szövege nem teszi lehetővé annak egyértelmű meghatározását, hogy az abban előírt kijavítás visszaható hatállyal bír-e, meg kell állapítani, hogy a KTF-határozat gyors kijavítása e határozat visszaható hatályú módosítását vonhatja maga után. Ily módon ugyanis a helytelen KTF-határozat jogosultja teljes körű kijavításban részesül, amelynek célja többek között a megfelelő besorolás bevezetése, mivel helytelen KTF soha nem lehet érvényes.

27 Ennélfogva, mivel az Uniós Vámkódex 44. cikke (4) bekezdésének szövege nem tartalmaz ezzel ellentétes utalást, a „kijavítás” fogalma értelmezhető úgy, mint amely nem zárja ki azt a visszamenőleges kijavítást, amely arra irányul, hogy a KTF-határozatot olyan tartalommal lássák el, amellyel annak az elfogadásakor rendelkeznie kellett volna.

28 Másodszor, a rendszertani elemzést illetően először is meg kell állapítani, hogy sem az Uniós Vámkódex 33. cikke, sem ugyanezen kódex 34. cikke nem lehet releváns az olyan nemzeti szabályozás uniós joggal való összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából, amely azt írja elő, hogy az említett kódex 44. cikke (2) bekezdésének megfelelően a KTF-határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában eljáró igazságügyi hatóság határozata visszaható hatállyal bír e határozat vámhatóságok általi kibocsátásának időpontjára.

29 Egyrészt ugyanis az Uniós Vámkódex 33. és 34. cikke, másrészt pedig e kódex 44. cikke az Uniós Vámkódex különböző szakaszaiban szerepel, amelyek közül az első e kódex I. címe 2. fejezetének „A vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok” című 3. szakaszában, a második pedig ezen kódex I. címe 2. fejezetének „Jogorvoslat” című 6. szakaszában szerepel.

30 Egyébiránt az Uniós Vámkódex 33. cikke a KTF-ek kiadására vonatkozó hatáskört a vámjogszabályok alkalmazásáért felelős tagállami vámhatóságokra ruházza. Ezenkívül az Uniós Vámkódex 34. cikke szabályozza a KTF-ek kezelését, pontosabban a KTF-határozatok

érvényességének megszűnését, visszavonását, módosítását vagy megsemmisítését. Márpedig meg kell különböztetni e vámhatóságoktól azokat az igazságügyi hatóságokat, amelyeknek az Uniós Vámkódex 44. cikke alapján határozniuk kell a vámhatóságok által hozott határozatokkal szembeni jogorvoslatról (lásd ebben az értelemben: 2023. szeptember 21-i OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb ítélet, C-770/21, EU:C:2023:690, 69. pont).

31 Így, amint arra a főtanácsnok az indítványának 50. pontjában rámutatott, a vámhatóságok határozatainak időbeli hatálya nem függhet az igazságügyi hatóságok határozatainak időbeli hatályától, és nem befolyásolhatja azokat, mivel az uniós jogalkotó az igazságügyi hatóságok határozataival kapcsolatos bánásmódot nem igazította a vámhatóságok határozataival kapcsolatos bánásmódhoz.

32 Következésképpen az Uniós Vámkódex 33. és 34. cikke nem szabályozza azt a kérdést, hogy az Uniós Vámkódex 44. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott jogorvoslati kérelmet követően hozott határozatok visszaható hatályúak-e, vagy sem.

33 Másodszor, az Uniós Vámkódexnek az e kódex 44. cikkével azonos szakaszban szereplő 45. cikkéből az következik, hogy a vámhatóságok részben vagy egészben felfüggesztik a jogorvoslattal megtámadott KTF-határozat végrehajtását, ha alapos okkal feltételezik, hogy az említett határozat nem felel meg a vámjogszabályoknak, vagy helyrehozhatatlan kár érheti az érintettet.

34 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az uniós jog szerint megítélendő jogvitában eljáró nemzeti bíróságnak az uniós jog alapján felhívott jogok létezésére vonatkozóan meghozandó határozat teljes hatékonysága érdekében lehetősége kell, hogy legyen ideiglenes intézkedések elrendelésére. Így az Uniós Vámkódex 45. cikke nem korlátozza az ugyanezen kódex 44. cikke (2) bekezdésének megfelelően benyújtott jogorvoslat tárgyában eljáró igazságügyi hatóságok azon hatáskörét, hogy az uniós jog teljes érvényesülésének biztosítására irányuló kötelezettségüknek való megfelelés érdekében felfüggesszék a vitatott határozat végrehajtását (lásd ebben az értelemben: 2001. január 11-i Kofisa Italia ítélet, C-1/99, EU:C:2001:10, 48. és 49. pont).

35 Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 66. pontjában rámutatott, a végrehajtás felfüggesztésének elrendelése szükségszerűen együtt jár azzal a lehetőséggel, hogy a gazdasági szereplők jogi helyzetét visszaható hatállyal helyreállítsák annak érdekében, hogy elkerüljék a jogosulatlan pénzügyi károkat, amennyiben az eredeti határozat tévesnek bizonyul.

36 Ennélfogva az Uniós Vámkódex 45. cikke nem korlátozhatja az e kódex 44. cikke (2) bekezdésének megfelelően a KTF-határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában eljáró igazságügyi hatóságok azon lehetőségét, hogy visszaható hatályt biztosítsanak az e jogorvoslat tárgyában hozott határozatnak annak érdekében, hogy megfeleljenek az említett jogorvoslat teljes hatékonyságának biztosítására vonatkozó kötelezettségüknek.

37 Harmadszor meg kell állapítani, hogy ezt az értelmezést az Uniós Vámkódex 44. cikkének célja is megerősíti, amely a gazdasági szereplők azon jogának biztosítására irányul, hogy a vámhatóság határozatával szemben jogorvoslattal éljenek.

38 Amint ugyanis az Uniós Vámkódex (26) és (27) preambulumbekezdéséből kitűnik, a tagállamok feladata, hogy olyan jogorvoslati rendszert hozzanak létre, amely lehetővé teszi az Alapjogi Charta 47. cikkének első bekezdésében biztosított hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog tiszteletben tartásának biztosítását.

39 Márpedig a jogorvoslat nem tekinthető hatékonynak, ha nem szünteti meg a jogellenes KTF-ből eredő helyzetet, és nem hozza az e KTF-határozat jogosultjának minősülő gazdasági szereplőt abba a helyzetbe, amelyben akkor lett volna, ha a szóban forgó jogellenesség nem következett volna be.

40 Egyébiránt, amint arra a főtanácsnok az indítványának 62. pontjában rámutatott, a jogellenesnek ítélt KTF-határozat joghatásainak fenntartása ellentétes lehet a hatékony bírói jogvédelemhez való joggal, mivel ilyen joghatásokat tartanának fenn egy olyan gazdasági szereplővel szemben, amely az előírt határidőn belül jogorvoslattal élt e határozattal szemben.

41 Így amint az a fenti 26. és 27. pontból következik, az Uniós Vámkódex 44. cikkének (4) bekezdése egyébiránt nem képezheti akadályát annak, hogy az említett kódex 44. cikkének (2) bekezdése alapján jogorvoslatot elbíráló igazságügyi hatóságok az uniós jog teljes érvényesülésének biztosítására vonatkozó kötelezettségüknek való megfelelés érdekében elrendeljék, hogy a KTF-határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában hozott határozat e KTF vámhatóság általi kiadásának időpontjára visszaható hatállyal rendelkezzen.

42 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a jogbiztonság elve az uniós jog által elismert alapvető jogelvek körébe tartozik. Valamely közigazgatási határozat jogereje, amely az észszerű jogorvoslati határidő leteltével vagy a jogorvoslati jog kimerítésével áll be, hozzájárul az említett biztonsághoz, és azzal a következménnyel jár, hogy az uniós jog nem követeli meg, hogy a közigazgatási szerv főszabály szerint köteles legyen visszavonni az ily módon jogerőssé vált közigazgatási határozatot (2004. január 13-i Kühne & Heitz ítélet, C-453/00, EU:C:2004:17, 24. pont).

43 Mindazonáltal, amint arra a főtanácsnok indítványának 60. és 61. pontjában emlékeztetett, a jogbiztonság elve csak azt követeli meg, hogy a jogorvoslattal megtámadott KTF-határozat joghatásai vita esetén csak a jogorvoslat jogerős elutasításának időpontjától, vagy jogorvoslat hiányában az e célból előírt határidők lejártától váljanak jogerőssé. Így a jogbiztonság elvére nem lehet hivatkozni a KTF-határozat joghatásainak a hatálybalépése és a vele szemben indított bírósági jogorvoslatnak való helyt adás közötti időszakban történő fenntartásának igazolása érdekében.

44 Egyébiránt, ellentétben az olasz kormány azon előadásával, amely szerint nehéz biztosítani, hogy az összes többi tagállam ténylegesen tudomást szerezzen a visszamenőleges hatályú megsemmisítésről vagy kijavításról szóló nemzeti bírósági határozatról, meg kell állapítani, hogy az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 343., 558. o.; helyesbítések: HL 2016. L 87., 35. o.; HL 2016. L 157., 27. o.; HL 2017. L101., 195. o.; HL 2019. L 181., 124. o.) 21. cikkének (1) bekezdése szerint a KTF iránti kérelmekkel és határozatokkal, valamint az eredeti kérelemre vagy határozatra esetleg hatást gyakorló bármely későbbi eseménnyel kapcsolatos információcseréhez és adattároláshoz a Vámkódex 16. cikkének (1) bekezdése szerint erre a célra létrehozott elektronikus rendszert kell használni. Következésképpen, és amint azt az Európai Bizottság a tárgyaláson megerősítette, ha a KTF-határozatot bírósági határozat alapján megsemmisítik vagy módosítják, az érintett vámhatóság az információt a KTF-határozathoz kapcsolódó érvénytelenségi kóddal viszi be ebbe az informatikai rendszerbe, a megfelelő dátummal együtt, és így az valamennyi vámhatóság számára láthatóvá válik.

45 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az Uniós Vámkódex 44. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, amely előírja, hogy az e kódex 44. cikkének (2) bekezdése alapján a KTF-határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában eljáró igazságügyi hatóság határozata e KTF-határozat vámhatóságok általi kibocsátásának időpontjára visszaható hatállyal bír.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Törvényszék elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (öt bíróval eljáró ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

Az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 44. cikkének (4) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

azzal nem ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, amely előírja, hogy az említett rendelet 44. cikkének (2) bekezdése alapján a kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában eljáró igazságügyi hatóság kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozata e határozat vámhatóságok általi kibocsátásának időpontjára visszaható hatállyal bír.

Sampol Pucurull Pynnä Laitenberger

Stancu Valasidis

Kihirdetve Luxembourgban, a 2026. május 13-i nyilvános ülésen.

Aláírások